

steret af sin Midte 2 Suppleanter, som i lignende Tilfælde have at indtræde i Rigsretten." Det knyttede sig nærmere til hvad Udkastet havde tænkt, og det omfattede mere de forskjellige Tilfælde, som kunde møde, og som kunde foranledige, at et saadant Suppleantvalg skulde foregaae. Men, som sagt, efter hvad der er bemærket, anseer jeg det hele Spørgsmaal om Suppleanter for Høiesteret at være af temmelig liden Interesse.—Jeg maa atter lægge Vægt paa, hvad jeg bemærkede om Forslagene under 3 og 5, at jeg formener, at det ikke er correct i de Retninger, som jeg har tilladt mig at gøre opmærksom paa, idet Forslaget under Nr. 3 er affattet saaledes, at man kunde troe, at det Tilfælde kunde møde, at Valg af Rigsretsmedlemmer fandt Sted for et andet Tidsrum end 4 Aar, og de Ord „i Reglen“ ere ganske vist ikke rigtige, og hvad Forslaget under Nr. 5 angaaer, da kan jeg ikke Andet end fremdeles formene, at det ikke indbefatter det, som det skulde indbefatte, for at være fyldestgørende i denne Henseende, da det kun omhandler det Tilfælde, hvor Landsktinget første Gang sammentræder efter Udløbet af de 4 Aar, for hvilke Valget er skeet, og derimod ikke indeholder den almindelige Bestemmelse, som Udvalget har foreslaaet, og Thinget tidligere har bifaldet, og som omhandler alle de forskjellige fremtidige Valg, idet det nemlig hedder i den vedtagne Indstilling „og saa fremdeles hvert fjerde Aar“. Forøvrigt skal jeg henholde mig til hvad jeg tidligere har bemærket.

Orholm: Endskjøndt jeg i det Hele troer at kunne slutte mig til de Uttringer, hvormed den ærede Ordfører har anbefalet de af Udvalget stillede Endringsforslag, saa er der dog et Punkt i disse, hvorved jeg troer at turde tillade mig een Bemærkning. Det er nemlig det sidste Punktum af det af Udvalget under Nr. 8 stillede Forslag, hvor det hedder: „I Formandens Forsald træder den Rigsretsdommer, som har Sæde i Rigsretten næstefter Formanden, midlertidigt i dennes Sted“. Det forekommer mig nemlig, at, naar man henfører dette Spørgsmaal til Bestemmelsen i Lovudkastets § 8, hvor det hedder, at, naar Anklage finder Sted for Rigsretten, underrettes Rigsrettens Formand derom, og dernæst, at Formanden sammentalder

derpaa uopholdeligt Rettens øvrige Medlemmer, hvorefter Retten sættes, — synes det mig, at den Bestemmelse, som indeholdes i det nævnte sidste Punktum af Nr. 8, ikke ganske kan fyldestgøre de Fordringer, som man maa gøre til en saadan Bestemmelses Anvendelighed i de paakommende Tilfælde. Der forekommer mig netop at kunne indtræffe Tilfælde, hvor Formanden kunde have Forsald, som ikke kan vides iforveien, og hvor altsaa Justitsministeren i det ene Tilfælde og Folkethingets Formand i det andet Tilfælde kunde komme i øieblikkelig Forlegenhed med, hvem de skulle henvende sig til, navnlig forsaavidt det kunde tænkes, at Rigsrettens næstøverste Medlem f. Ex. ikke var tilstede i Staden. Endskjøndt saadanne Anklager og Tiltaler fornemmelig i Almindelighed ville skee, medens Rigsdagen er sammen, kunde dog det Tilfælde tænkes, at Rigsretten først sammentræadte, efterat Rigsdagen var hævet for denne Gang, og i et saadant Tilfælde forekommer det mig, at det vilde være meget ønskeligt, om den Person, som i Formandens Forsald skulde modtage den fornødne Underretning og varetage, hvad der behøvedes med Hensyn til Rigsrettens Sammentaldelse, var bekendt iforveien, og navnlig at han opholdt sig paa et Sted, hvor man uden Tidsspilde for Sagen kunde sende den fornødne Underretning til ham.

Ordføreren: Jeg skulde blot tillade mig, i Anledning af den sidste Bemærkning, at tilløve, at det forekommer mig, at den Betænkelighed, som nu blev reist, ingenlunde hæves ved Valg af Viceformanden, da han jo ogsaa kunde være død og borte, eller have andre Forhindringer paa den Tid, da Retten skulde sættes, og jeg mener derfor, at man snarere maatte følge en saadan Regel, som af Udvalget er foreslaaet; thi mødte en saadan Bannselighed ved at sætte Retten, da med Nr. 2, maatte vel, efter Udkastets Bestemmelse, Nr. 3 kunne træde i Virksomhed.

Orholm: Jeg havde tænkt mig, at den Fordeel, som var ved at optage en Bestemmelse om en Viceformand, i Reglen bestod deri, at man ved hans Valg fornemmelig kunde have Hensyn til, om han opholdt sig paa et Sted, som ikke var altfor langt fraiggende, og det Tilfælde, at baade Formanden og Viceformanden,